

Un Tomb

Masquefa - Gener 2002

CONEIX LA NOSTRA HISTÒRIA

23 DE GENER 1939. MASQUEFA OCUPADA

Després de la desfeta republicana a la batalla de l'Ebre, la sort de la guerra civil espanyola (1936-39), es va decidir definitivament a favor de l'exèrcit franquista. L'Avanç de les tropes de Franco era ràpid i contundent, la violència que aplicaven amb saquejos, destruccions i constants atacs aeris adreçats a la població civil, responia a una política dissenyada a consciència, i demostra que no es tractava d'una simple ofensiva militar, si no que tenien la convicció que entraven en un territori hostil al que calia reprimir.

El dia 20 de Gener de 1939, l'exèrcit franquista, farà la seva aparició a la comarca de l'Anoia per la vessant nord i ocupa Calaf, el dia 21 cauran els pobles de Vilafranca, La Pobla de Claramunt i Carme, l'endemà mentre ocupaven per terra Igualada, Sant Sadurní i Vallbona, inicien una ofensiva aèria sobre el poble de Masquefa. Eren les tres de la tarda del mateix dia 22, quan una renglera d'avions procedents de l'indret de Can Massana de la Guardia bombardegen sense pietat a la població de Masquefa, causant una baixa pels efectes de la metralla entre uns dels soldats republicans que s'encarregava de les bateries de cuina. Dues cases de Masquefa van quedar ensorrades, concretament Crehueta nº1 (Ca la Laia) i un altre al carrer Serralet nº87-89 (els Casals del Murà) i varies bombes varen esclatar a les vinyes del voltant de la l'antiga fàbrica Rogelio Rojo.

La aviació de Franco tenia per costum anunciar així la visita de les seves tropes de terra i que l'ocupació de Masquefa era imminent.

Segons un informe oficial de la Guardia Civil de Capellades, el dia 23 de Gener de 1939, l'exèrcit franquista entrava a Masquefa, Pierola i Subirats.

Molts veïns de Masquefa van abandonar les seves cases atemorits per la invasió i s'amagaren a les casetes dels horts i les vinyes, mentre veïen com es retiraven els últims soldats de la República que els avisaven : "ahora estan entrando a sangre y fuego".

L'entrada va ser per Can Massana, una columna de soldats marroquís s'encarregava d'obrir el pas a trets, però no van trobar cap mena de resistència. La ocupació va ser immediata, el saqueig de les cases buides era part del seu dret de conquesta, la tropa acampava per tot el poble, fent fogueres per les vinyes i gaudint de l'aviram, l'oli i el vi de Masquefa, els soldats italians aprofitaven alguna maquina de cosir per acabar de guarnir les seves banderes que entrarien victorioses a Barcelona el dia 26 de Gener, mentre els oficials estrangers s'allotjaven per les cases ocupades lluint insignes atemoridores escrites en espanyol com per exemple "Agredir es vèncer"

Una antiga botiga situada al carrer Sant Pere va servir d'intendència per magatzemar una pila de sacs de menjar que duïen pel seu "passeig" militar i per allotjar-se els mandos superiors.

L'endemà van seguir el seu camí cap a Martorell on confluïrien amb les tropes que havien ocupat Esparreguera i les de Sant Sadurní, deixant a Masquefa un contingent de soldats marroquís que van instal·lar algunes "botigues" en les que venien el botí de guerra, com per exemple al carrer Major nº 41 (Cal Torroner), al carrer Crehueta nº7 (Cal Moixellet) o al carrer Major 23 (actualment Frankfurt "El Cup").

Els últims soldats franquistes que varen abandonar Masquefa ho van fer el dia 10 de Febrer, deixant a zero el rellotge de la democràcia i de la llibertat, durant gaire bé 40 anys.

Xavier Perez Fornés.

Fonts Orals: R.S,R.B,M.G,M.S, i Àngel Matas.

Bibliografia: VV.AA "Història de la Catalunya contemporània", 1999

VV.AA "Història de Piera", 1999